

LEVENT

Esrarengiz Adaya
Yolculuk

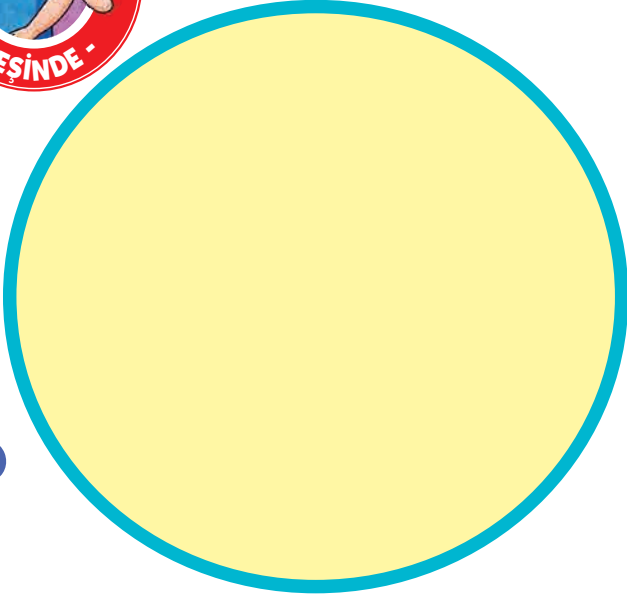
Mustafa Orakçı

LEVENT

ESRARENGİZ ADAYA
YOLCULUK

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Mustafa Öğretmen'le başımız dertte. İlk başlarda her şey güzel başlamıştı. Bizim hakkımızda yazdığı Levent kitaplarıyla epey meşhur olmuştuk. Dediğim gibi ilk zamanlar harikaydı ama zamanla Mustafa Öğretmen her şeyimizi yazmaya başladı. Gizlimiz saklımız kalmadı. Aramızda yaptığımız şakalardan bile haberi var. Nereden duyuyorsa artık... Sanırım aramızda bir köstebek var.

Biz de onun hakkında bir kitap yazmaya karar verdik. Mustafa Öğretmen Hakkında Her Şey...

Onun hakkında bilgi toplamaya başladık. Beslenme saatinde yediği peynir helvasından Çanakkaleli olduğunu, hatta Çan ilçesinde doğduğunu öğrendik. Üstelik çok da genç değilmiş. 1979 yılında doğmuş. Laf aramızda, onu ziyarete gelen bir arkadaşından okulda çok da başarılı olmadığını ama kitap kurdu olduğunu da öğrendik. Bu araştırma sırasında bilmediğimiz bir sürü şey de fark ettik. Meğer Mustafa Öğretmen sadece bizi yazmamış. Bitirim İkili diye bir kitap yazmış. O kitapta ara sıra okulda gördüğümüz enteresan iki çocuk olan Avni ile Nuri'yi anlatmış. Başka kitapları da varmış. İstanbul Dedektifleri, Kağan da onunmuş. Yazdığı kitapları öğrenince Kâmil hayal kırıklığına uğradı:

- İnsan bu kadar kitabın arasında bir tane de yemek kitabı yazar.

Neyse, sözü uzatmayalım. Mustafa Öğretmen bu kitapları yazarken yalnız değilmiş. Öğrendiğimize göre o yazmış, Derya Işık Özbay adında bir ağabey de çizmiş. Tamam, ben oldukça iyi çıkmışım. Hatta tayfanın diğer elemanlarını da güzel çizmiş ama Kâmil görüldüğünden fazla şişman çıkmış. Yemek yemeyi seviyor ama o kadar da şişman değil ki çocuk.

Sözü fazla uzatmaya gerek yok. Bizim kitabımızı bekleyin. Şimdilik bu kadar.

Sevgiler...
Levent

LEVENT

ESRARENGİZ ADAYA YOLCULUK

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Tülay Öncü

Kapak Tasarım: ??

İç Tasarım: ??

Yayın No: ??

ISBN: 978-605-08-??

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikâye

Baskı ve Cilt - Seçil Ofset

100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 77

Bağcılar / İstanbul

Tel: (0212) 629 06 15 / Sertifika No: 44903

1. Baskı / Kasım 2021

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:45587

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

© 2020 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

ESRARENGİZ ADAYA YOLCULUK	5
YENİ YERLERİ KEŞFEDELİM	8
ZEHİRLİ GÖL	20
BALIKLARI ÖLDÜREN ŞEY NE?.....	25
NEREDE BU ADAMLAR?.....	35
MAĞARANIN DERİNLİKLERİNDE	45
HAYRİ'YE NE OLACAK?.....	55
HAYRİ'Yİ KURTARMA OPERASYONU.....	59
HER YERDE KURU KAFALAR VAR!.....	68
KURTULMA ÇABASI	76
KAÇIŞ	79
SONRA NELER OLDU?	88
SÖZLÜK.....	94

ESRARENGİZ ADAYA YOLCULUK

Adada günlerimiz çok güzel geçiyor. Harika bir tatil yapıyoruz. Ada küçük olduğu ve yapacak pek de bir şey olmadığı için denizden hiç çıkmıyoruz. Yani hiç çıkmıyoruz dediysem de güneşin zararlı ışınlarını yansıttığı öğle saatlerinde evdeyiz. Bu saatler dışında sabahları erken vaktte ve serin havada denize girmek harika bir şey...

Her sabah erkenden kalkıp bizim tayfayla birlikte denize girmek için evden çıkıyorum. Denize girmesem bile sabah saatlerinde sahilde olmayı seviyorum. Dalgaların sesini dinlemek, doğan güneşi seyretmek, birkaç fotoğraf çekmek denize girmek kadar eğlenceli benim için.

Son zamanlarda sabahları denize bir eksikle gidiyoruz. Son birkaç gündür Kâmil bizimle gelmiyor. Can sıkıntısı bir türlü geçmiyormuş. Neymiş, adada çiğ köfteci yokmuş. Çiğ köfte yemek için ana karaya

kadar yüzmesi gerekiyormuş. Ama yüzme-
yi de doğru dürüst bilmiyormuş. Bu can
sıkıntısıyla Kâmil kendisine başka bir hobi
bulmuş: Balık tutmak... Neredeyse her sa-
bah, güneş doğmadan kalkıyor ve balıkçılık
malzemelerini alıp yola koyuluyor. Balık
tutup tutmadığından emin değiliz. Balık
tutsa da tutmasa da eve balık getirmiyor.
Tuttuğu balıkları muhtemelen o an kendi
pişirip yiyor.

YENİ YERLER KEŞFEDELİM

Yine bir sabah denize giderken Kâmil de geldi. Hem de bir tekneyle... Tekne oldukça güzel görünüyordu. Kâmil tekneyi sahile kadar çekti.

- Kâmil bu tekne de kimin?

- Balık tuttuğum yerdeki Mehmet Amca'nın... İstedğim zaman kullanabileceğimi söyledi. Ben de sizi almaya geldim. Size bir teklifim var, dedi Kâmil.

Hepimiz Kâmil'i can kulağıyla dinlemeye başladık. Kâmil hepimize doğru eğilerek teklifini söyledi:

- Arkadaşlar, hemen ileride görünen adaya gidelim diyecektim. Oraya gider ve belki de oraya çıkan ilk kişiler biz oluruz, ne dersiniz?

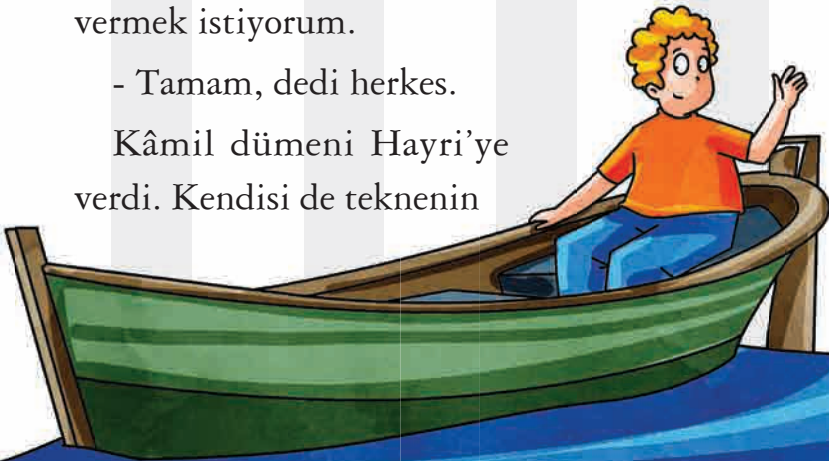
Kâmil'in teklifi herkesin hoşuna gitti. Hep birlikte tekneye atladık. Adaya doğru yola çıktık. Teknenin arkasındaki motor yüzünden çıkan gürültüye rağmen sakin bir şekilde yol aldık. Biz etrafı seyrederken Osman da elindeki tabletle bir şeylere bakıyordu. Göz ucuyla baktığımda tabletinde bir ada olduğunu gördüm. Sanırım gittiğimiz adaya bakıyordu.

Adaya yaklaştığımızda Kâmil hızımızı azalttı. Sonra da bize döndü.

- Arkadaşlar, bu fikir bana aitti. Eğer izin verirsiniz adaya ilk önce ben çıkayım. Ay-
rıca ilk çıkan olarak adaya ismimi
vermek istiyorum.

- Tamam, dedi herkes.

Kâmil dümeni Hayri'ye
verdi. Kendisi de teknenin

burnuna giderek ayaklarının üstüne dikildi. Bir ayağını teknenin burnuna, ellerini de beline koydu. Zafer kazanmış bir savaş gemisi kaptanı gibiydi. Ona bakıp gülmemek için kendimi zor tutuyordum.

Teknemiz nihayet adaya yanaştı. Kâmil tüm heybetiyle adaya atladı. Tabii ki tekneden atladı ama mesafe biraz fazla olunca dengesini kaybetti. “Güm!” diye sahile, kumların üstüne düştü. Düştüğü yerde boydan boya izi çıktı.

Çocuklarla biz tekneyi sahile çektik. Biz tekneyi kıyıya çekene kadar Kâmil de yükü koyun düştüğü yerden kalkmıştı.

Hayri, Kâmil'in omzuna elini koydu:

- Kâmilciğim, galiba bu senin adaya ben bir isim buldum: Düşen Ada... Adaya ilk sen düştün ya. O yüzden bu isim uygun bence.

- Hayır, dedi Kâmil. Olmaz, ben bulacağım! Benim bulduğum isim Kanat Adası.

- Neden, kanat şekline benzeyen bir yer mi gördün, diye sordum.

– Yoo... En sevdiğim şeyin adını verdim:
Kanat, tavuk kanadı. Izgaraya atacaksın,
nefis olur! Gerçi Külbastı Adası ya da Gül-
laç Adası da olabilir. Şimdi düşündüm de,
Sütlü Nuriye Adası da aslında fena değilmiş.

Hepimiz Kâmil'in bulduğu isimlere gül-
lerken Osman elindeki tabletten kafasını
kaldırdı ve bize gülümsedi:

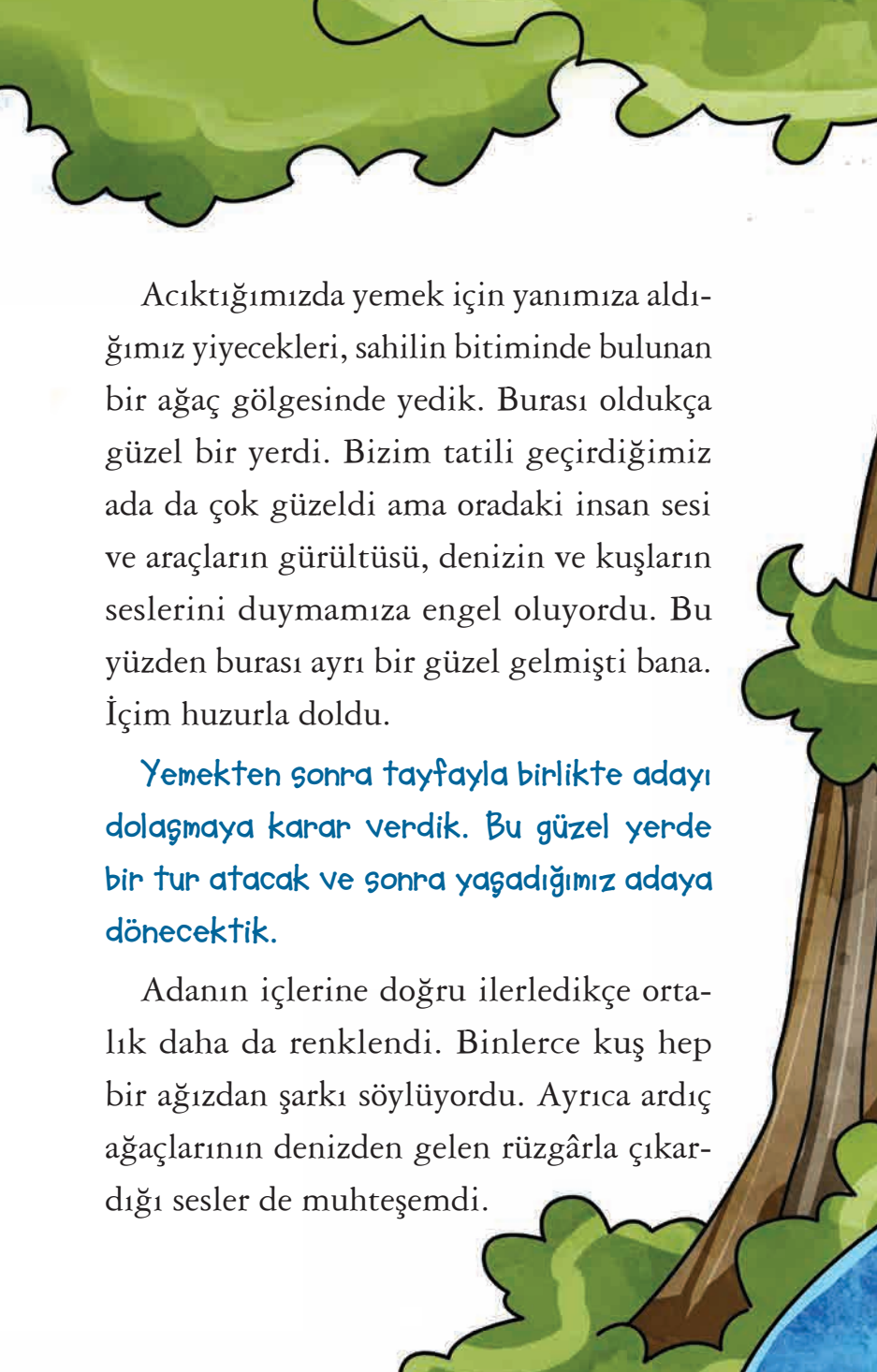

- Kâmil, moralini bozmak istemem ama bu adanın zaten bir adı varmış. Ayrıca binlerce yıldır da biliniyormuş. Bu adanın adı, Ardıç Adası... Ardıç Adası, adını adanın ortasındaki dağdan alıyormuş. Bakın, bu yemyeşil dağ ardıç ağaçlarıyla kaplı olduğu için bu adı almış.

Kâmil'in birden omuzları çöktü. Morali bozulmuştu.

- Anlaşılan ben boşuna düşmüşüm. Ama ardıç da ne? Bir ağaç... Yenmez ki! İnsan yenecek bir şey koyar adını. En azından armut adası olsaymış bari...

Acıktığımızda yemek için yanımıza aldığımız yiyecekleri, sahilin bitiminde bulunan bir ağaç gölgesinde yedik. Burası oldukça güzel bir yerdi. Bizim tatili geçirdiğimiz ada da çok güzeldi ama oradaki insan sesi ve araçların gürültüsü, denizin ve kuşların seslerini duymamıza engel oluyordu. Bu yüzden burası ayrı bir güzel gelmişti bana. İçim huzurla doldu.

Yemekten sonra tayfayla birlikte adayı dolaşmaya karar verdik. Bu güzel yerde bir tur atacak ve sonra yaşadığımız adaya dönecektik.

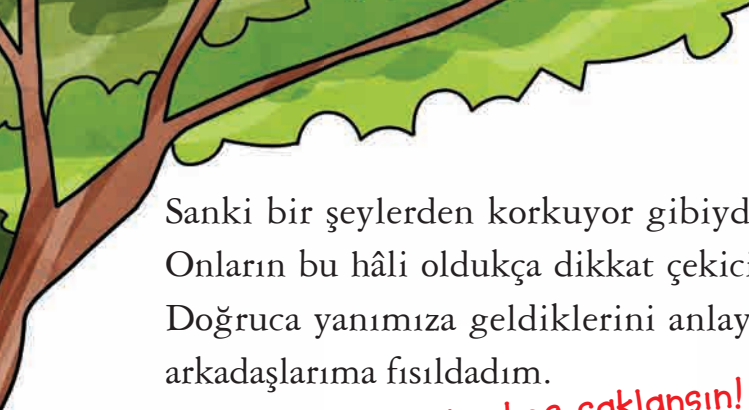
Adanın içlerine doğru ilerledikçe ortalık daha da renklendi. Binlerce kuş hep bir ağızdan şarkı söylüyordu. Ayrıca ardıç ağaçlarının denizden gelen rüzgârla çıkarıldığı sesler de muhteşemdi.

Adanın ortasındaki ardıc ağaçlarının kapladığı dağa yaklaşıırken uzaktan bir tekne sesi duyduk. Bu tekne oldukça fazla gürültü çıkararak sahile yaklaştı. Biz bulunduğumuz tepedeki ağaçların altından onları rahatlıkla izliyorduk.

Tekne durunca içinden birileri indi. Sadece iki kişi oldukları görünüyordu. Etraflarına bakarak ilerliyorlardı. Bulunduğumuz tepeye doğru yürürken yüzlerini daha iyi seçebiliyordum.

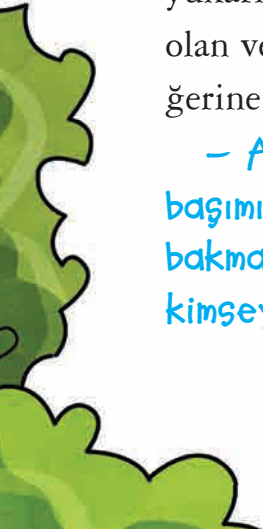

Sanki bir şeylerden korkuyor gibiydiler. Onların bu hâli oldukça dikkat çekiciydi. Doğruca yanımıza geldiklerini anlayınca arkadaşlarıma fısıldadım.

- Arkadaşlar herkes saklansın!

Sesim pek çıkmamıştı ama herkes anlamıştı. Hepimiz ayrı bir kayanın veya çalılığın arkasına saklandık. Mert yanıma geldi. Elinden tuttuğum gibi yakınımızdaki büyük çalının arkasına gittik. Oraya saklandık ve adamların geçip gitmesini bekledik. Adamlar biraz önce yürüdüğümüz patikadan yukarıya doğru çıkmaya başladılar. Önde olan ve sırtında bir çuval taşıyan adam diğerine seslendi:

- Adada gördüğümüz tekne umarım başımıza iş açmaz. Sen yine de etrafa bakmaya devam et. Dikkatli olalım ve kimseye yakalanmayalım.

Adamların konuşmaları bir süre daha duyuldu. Sesleri de kendileri de kaybolunca etrafı kontrol ederek ortaya çıktık. Osman'ın saklandığı yer uygun olduğu için hepimiz onun yanına gittik.

– Arkadaşlar, bu adamların pek de iyi insanlar olduklarını düşünmüyorum, dedim.

Osman:

– Al benden de o kadar, diyerek bana destek verdi. Zaten iyi insanlar olsalar neden bizden çekinsinler? İyi bir iş yap-salar kimseden korkuları olmaz. Bence bu işin içinde bir iş var.

Birlikte karar verip bu adamları takip ettik. Yakalanmamak için patikadan yürümedik. Patikadan yürürsek rahatlıkla görünebilirdik. Ormanın içinden yürümeye devam ettik. Tepeyi tırmandığımızda kayalıkların arasında oldukça küçük bir göl bulduk. Bu göl hatta gölet ağaçların gölgesinde kalmıştı. Kocaman ağaçların dalları etrafımızı kaplıyordu.

ZEHİRLİ GÖL

Mert göle doğru koştu. Göldeki durumu fark edince atıldım ve onu gölün suyuna elini daldırmadan durdurdum.

- Ne oldu ağabey? Neden beni durdurdun? Yoksa gölde timsah mı var?

- Hayır Mert, dedim. Baksana göldeki balıklara, hepsi ölmüş. Bir şey zehirlemiş onları...

- Onlar ölmüş mü? Ben de öğle uykusuna yatmışlar sanmıştım.

- Olur mu öyle şey Mert?

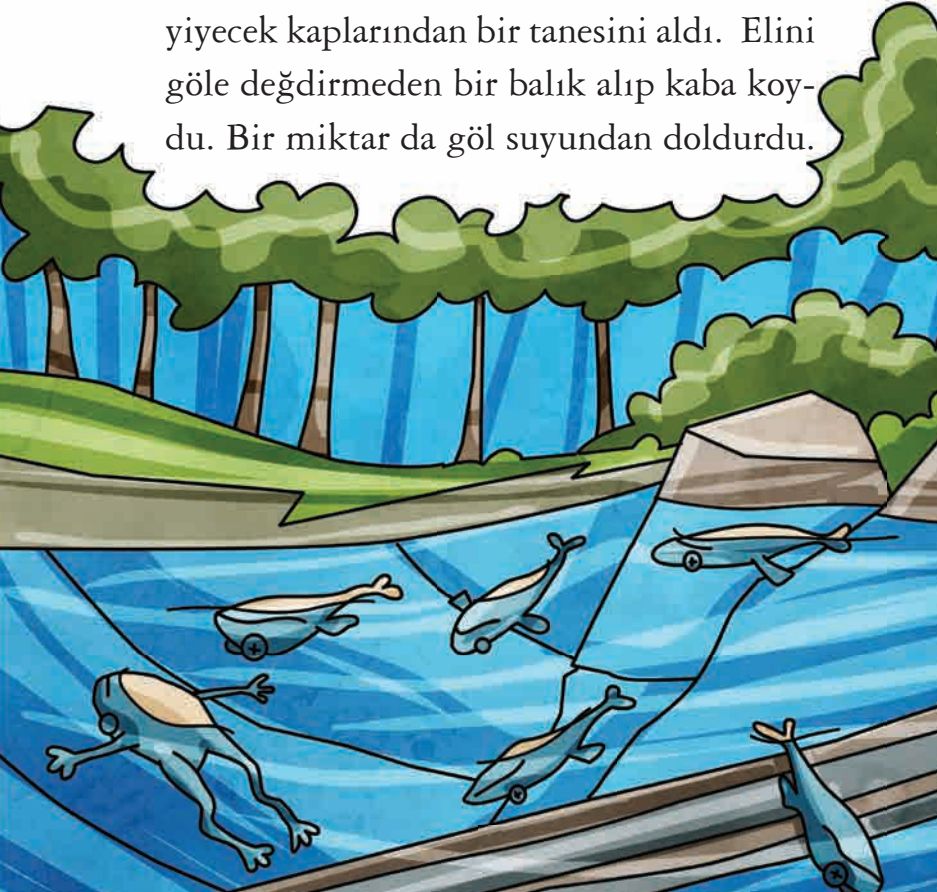
Hepimiz bir süre sessizce gölün yüzeyinde cansız şekilde yatan balıklara baktık. Bu durum herkesin moralini bozmuştu. Çok üzülmüştük. Ama Kâmil'in üzüntüsü bizimkinden farklıydı.

- Kötü adamlar yiyecek balık bırakmamışlar.

Osman gölün yanına yaklaştı ve yakından bakmaya çalıştı.

- Bu göldeki suda bir şeyler olmalı. Çünkü sadece balıklar değil, bakın kurbağalar da ölmüş.

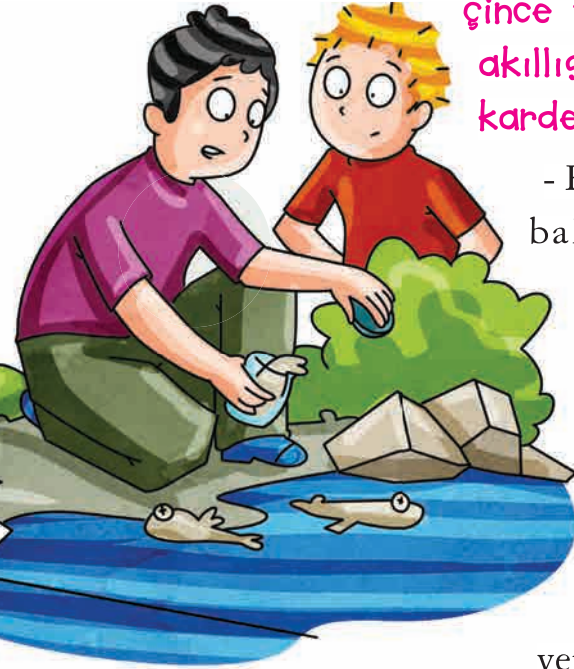
Osman, Kâmil'in sırt çantasındaki boş yiyecek kaplarından bir tanesini aldı. Elini göle değdirmeden bir balık alıp kaba koydu. Bir miktar da göl suyundan doldurdu.

Ardından kabın kapağını sıkıca kapattı.
Dezenfektanla bir güzel ellerini temizledi.

Kâmil:

- Osman evde yemek için mi aldın
balığı? Bir süre bekleyelim, zehri ge-
çince yeriz. Çok
akıllısın Osman
kardeşim, dedi.

- Kâmilciğim,
balıklar ze-
hirli. Bunu
araştırmak
için aldım.
Belki ba-
lıklara ne
olduğunu
öğrenirsek
yetkililere ha-

ber verebiliriz.

Tayfa olarak birlikte karar alıp dönüş yo-
luna geçtik. Adamların peşinden gitmedik.
Gitsek de yapabileceğimiz bir şey yoktu.

Onlarla daha sonra ilgilenmeye karar verdik. Önce bu balıklara ne olduğunu bulmalıydık. Zaten burada olanlarla bu adamların bir ilgisi olduğu belliydi.

Dönüş yolunda rahat değildik. Korkarak yürüdük. Birisinin bizi takip edip etmediğini anlamak için arkamıza bakıp durduk. Neyse ki o iki adam bizi takip etmiyordu. Kendimizi tekneye attığımızda derin bir nefes aldık.

Denizden gelen rüzgâr serinlik veriyordu. Bu serinlik bana mutluluk vermiyordu. Aklımda balıklar vardı. Gölün yüzeyindeki ölmüş balıkların görüntüsü aklımdan çıkmıyordu. Diğerlerinin yüzüne bakılırsa onların da keyfi yoktu.

BALIKLARI ÖLDÜREN ŞEY NE?

Eve döndüğümüzde Osman hemen table-tine gömüldü. Sanırım adada balığı incele-tebileceğimiz kurum var mı diye arıyordu. Bir süre aradıktan sonra morali bozuk bir şekilde tableti kapattı.

- Bu böyle olmayacak, dedi ve elindeki kapla birlikte sokağa çıktı.

Evde durmak istemeyen bizler de peşine düştük. Karşımıza ilk çıkan veterinere girdik.

- İyi günler, dedi Osman. Size bir şey sormak istiyoruz. Biz bir gölde balıkların zehirlenmiş olabileceğini dü-şünüyoruz. Bir tanesini getirdik. Bunu bu adada nerede inceletebiliriz?

- Hoş geldiniz, dedi veteriner genç.

Oldukça da iyi niyetli birisine benziyor-du. Konuşmasına devam etti: